Babylon

Jaromír Nohavica

G Emi
Jako dítě, které mámě se ztratilo,
Ami C D G
stojím na kraji města jménem Babylon
G Emi
ničemu nerozumím, vůbec nic nechápu
Ami D G
a nemám žádný plán.

V cizím městě, samé cizí ulice,
cizí písmena a cizí krasavice,
taxikáři chtějí divné bankovky
velké jak cirkusový stan.

D G
R: Ruce z papíru, nohy z olova
H7 Emi
signály z vesmíru a obrázky z Kosova,
C G Ami C
před světem na útěku u bran novověku ,
D
novověku…

R2: Trhani lačně chodí kolem plných stolů,
brčkama dopíjejí nedopitou coca-colu,
po hlavní ulici v šaškovské čepici,
kráčí apoštol Jan.

Pasáží chtěl jsem projít do jiného dvoru
ale panáček ukazuje červená na semaforu.
Nejprve jede všechno co je hnědé
a potom veliký šéf.

Ten chlap co mě kopl řekl sorry
a pak šel, ale ono to stejně bolí,
jako kdyby chtělo.
A to co kape z mého rozbitého kolena
je moje, ne jeho krev.

R: Ruce z papíru …

R2: S vozíkem pojedu sám mezi regály,
koupím si všechny věci, které na mě čekaly,
barvy olejovky, potápěče do sodovky,
struhadlo na mrkev.

V gumové masce krásné paní Marylin,
a k tomu všemu ještě v saténové košili,
ve vlasech rudé květy vrazím na toalety
a řeknu „Tady jsem“.

A bude ticho, budou se divit,
všichni ti kovbojové, rádi že jsou ještě živi,
a ani kapka vína neukápne na podlahu,
na kachlíkovou zem.

R: Ruce z papíru …

R2: Úsměv načerveno, tváře nabílo,
jako dítě, které mámě se ztratilo,
jako ptáče, které vypadlo z hnízda,
[: mávnu křídly a uletím všem :] (3x)